

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 18. novembra 2022. godine
Ref. br.:RK 2082/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI47/21

Podnosilac

Arton Shala i drugi

**Ocena ustavnosti Rešenja C. br. 4023/2020 Osnovnog suda u Prištini
od 18. februara 2021. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzie Istrefi-Peci, sudija, i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Arton Shala, Labinot Shala, Fetie Shala, Valentina Shala, Luljeta Shala i Saranda Shala sa mestom stanovanja u opštini Priština (u daljem tekstu: podnosioci zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju ustavnost Rešenja C. br. 4023/2020 Osnovnog suda u Prištini od 18. februara 2021. godine (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnosioci zahteva takođe traže uvođenje privremene mere radi izbegavanja nepopravljive štete.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti Rešenja C. br. 4023/2020 Osnovnog suda u Prištini od 18. februara 2021. godine, kojim je, po navodima podnosilaca zahteva, došlo do povrede njihovih prava koja su zagantovana članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo, u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] Evropske Konvencije o Ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev se zasniva na stavu 7 člana 113 [Jurisdikcija i ovlašćene strane], 116 (2) [Pravni efekat Odluka] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. (Procesiranje podnesaka), 27 (Privremene mere) i 47 (Individualni zahtevi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) i 56 (Zahtev za uvođenje Privremene mere) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred ustavnim Sudom

6. Dana 2. marta 2021. godine, podnosioci zahteva su preko pošte podneli zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 5. marta 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Nexhmi Rexhepi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Bekim Sejdiu i Selvete Gërxhaliu-Krasniqi.
8. Dana 10. marta 2021. godine, podnosioci zahteva su obavešteni u vezi sa registracijom zahteva i jedna kopija zahteva je poslata Osnovnom sudu.
9. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5. člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12 (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika o radu, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava 4 pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda KK-SP 71-2/21, utvrđeno je da će sudija Gresa Caka-Nimani preuzeti funkciju predsednice Suda nakon završetka mandata aktuelne predsednice Suda Arte Rama-Hajrizi, 26. juna 2021. godine.
10. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Privremeni istek mandata) Zakona i pravila 7 (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika, sudija Bekim Sejdiu je podneo ostavku na mesto sudije pred Ustavnim sudom.
11. Dana 27. maja 2021. godine, Predsednica Suda Arta Rama-Hajrizi, je u odluci br.K.SH.47/21, imenovala sudiju Radomira Labana za člana Veća za razmatranje umesto sudije Bekima Sejdiua.
12. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela funkciju predsednice Suda,

dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1 člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednici Arti Rama-Hajrizi istekao mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.

13. Dana 28. juna 2021. godine, predsednica Suda Gresa Caka-Nimani, je donela odluku K.SH.KI47/21, kojom je zamenila raniju predsednicu Artu Rama-Hajrizi u njenoj ulozi kao predsedavajuće u ovom Veću za razmatranje.
14. Dana 11. novembra 2021. godine, Sud je, u skladu sa članom 22.4 Zakona i pravilom 33.2 Poslovnika o Radu zatražio od podnosioca zahteva da podnese Sudu sledeće dokumente: (1) Rešenje osnovnog suda u Prištini C. Br. 4023/2020 od 18. februara 2021. godine; (2) Rešenje Apelacionog suda Ac. Br. 982/17 od 6. septembra 2017. godine; (3) Rešenje Osnovnog suda u Prištini, PPP. Br. 343/2016 od 16. januara 2017. godine i (4) Izvršni nalog P. br. 74/16 od 23. februara 2016. godine.
15. Dana 26. novembra 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu gore navedena dokumenta.
16. Dana 27. oktobra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

17. Iz podnetih dokumenata proizilazi da je Dana 22. novembra 2009. god., Nebankarska finansijska institucija „Lesna“ d. o., kao zajmodavac sa jedne strane, kao i P. T. P. „Beken Com“ sa sedištem u Prištini, zastupljen od podnosioca zahteva Arton Shala sa druge strane, kao zajmoprimalac, zaključili su ugovor o kreditu br. 11/10 S, kojim je za P. T. P. „Beken Com“ odobren kredit u iznosu od 200.000,00 evra na rok vraćanja od 12 meseci.
18. Dana 22. marta 2010. godine, Nebankarska finansijska institucija „Lesna“ d. o., kao zajmodavac sa jedne strane, i P. T. P. „Beken Com“ sa sedištem u Prištini, zastupljen od podnosioca zahteva Arton Shala, kao zajmoprimalac sa druge strane, zaključili su ugovor o kreditnoj liniji br. 11/10 S, kojim je za P. T. P. „Beken Com“ odobren kredit u iznosu od 200.000,00 evra sa rokom isplate od 12 meseci.
19. Dana 31. oktobra 2013. godine, Nebankarska finansijska institucija „Lesna“ D. O. sa jedne strane u svojstvu zajmodavaca, i P. T. P. „Beken Com“ sa sedištem u Prištini, zastupljen od podnosioca zahteva Arton Shala sa druge strane kao zajmoprimalac, zaključili su ugovor o kreditu biznisa br. 192.13 BS, kojim je P. T. P. „Beken Com-u“ odobren kredit u iznosu od 180.000,00 evra sa rokom isplate od 48 meseci.
20. Dana 1. novembra 2013. godine, Nebankarska finansijska institucija „Lesna“ D. O. i podnosilac zahteva su sklopili ugovor o hipoteci br.2058/2013, koji je legalizovan od strane N.A., beležnika iz Prištine. Ugovorom o hipoteci, a radi osiguravanja prava na isplatu duga bila je opterećena nepokretna imovina/stan koji je registrovan u uverenju o vlasništvu br. 19-7603 od 02.08.2013. godine, sa brojem parcele 0-71914059-02795-1-518-8-4-0, u površini od 75.612 m² registrovan na ime podnosioca zahteva Artona Shale. Sa druge strane, nepokretna imovina registrovana na katastarskoj jedinici P-71914059-02039-0, Katastarska zona Priština, u površini od 228 m², je bila registrovana na ime svih podnosilaca zahteva, svakom za idealni deo od 1/6. Na toj nepokretnoj imovini su izgrađene dve kuće.
21. Jednog neodređenog dana, Nebankarska finansijska institucija „Lesna“ D. O., na osnovu ugovora o hipoteci je zatražio dozvolu za izvršni nalog protiv nepokretno imovine podnosioca zahteva.

22. Dana 23. februara 2016. godine, Privatni izvršitelj A.T., je izvršnim nalogom P. br. 74/16 dozvolio izvršenje protiv nepokretne imovine podnosioca zahteva. Ovaj nalog je sadržao i pravni lek da protiv istog nezadovoljna strana ima pravo prigovora pred Osnovnim sudom u Prištini u roku od sedam (7) dana od dana prijema istog.
23. Dana 7. marta 2016. godine, podnosioci zahteva su uložili prigovor pred Osnovnim sudom protiv Izvršnog naloga P. br. 74/16 od 23. februara 2016. godine.
24. Dana 16. januara 2017. godine, Osnovni sud je Rešenjem PPP. br. 343/2016 odbacio kao neblagovremen prigovor podnosioca zahteva. Osnovni sud je obrazložio: „*Nalog o izvršenju P. br. 74/16 od 23.02.2016.godine, na osnovu povratnice kojom se potvrđuje lično uručenje naloga, dužnik je ovaj nalog primio 26.02.2016. godine, protiv kojeg je imao mogućnosti da podnese prigovor u roku od sedam (7) dana od dana prijema, na osnovu člana 70. ZIP-a, dok je dužnik izvršio prigovor dana 07.03.2016.godine. Iz ovog činjeničnog stanja je dokazano da prigovor nije podnet u zakonskom roku, što se i vidi iz dostavnice, na kojoj se vidi datum kada je dužnik primio nalog, čime se potvrđuje da je prigovor podnet tačno 3 (tri) dana nakon redovnog zakonskog roka*“.
25. Jednog neodređenog dana, podnosioci zahteva su uložili žalbu pred Apelacionim sudom.
26. Dana 26. septembra 2017. godine, Apelacioni Sud je Rešenjem Ac. br. 982/17 odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je napadnuto rešenje. Apelacioni sud je primetio da je podnosilac zahteva morao da podnese rabat najkasnije sedam (7) dana od dana prijema naloga za izvršenje, dok je pobijanje podneto 7. marta 2016. godine, odnosno tri (3) dana nakon roka koji je utvrđen zakonom. Apelacioni sud je objasnio i da su zakonom utvrđeni rokovi prekluzivne prirode, nepromenljivi i ne mogu se produžavati ni skraćivati ni odlukom suda ni sporazumom stranaka.
27. Dana 20. decembra 2017. godine, Privatni izvršitelj A.T., je doneo Izvršni nalog P. br. 74/16 **I. ODREĐUJE SE KUPAC** – Nebankarska finansijska institucija Lesna Sh.a., adresa ul. „Rexhep Luci“ br. 2, Priština, koji je ponudio iznos od 40,000 € (četrdeset hiljada evra), za kupovinu nepokretne imovine prema rešenju o upisu hipoteke br. 011-954-6-926 od 20.11.2013. godine od OKZ-a u Prištini, nepokretna imovina koja je evidentirana potvrdom imovine br. 19-7603 od 02.08.2013. godine sa br. parcele O-71914059-1-518-8-4-0, površine od 75,61 m², procenjena u iznosu od 60,000 € prema zapisniku od 31.10.2013. godine, posednik Arton Shala u korist IFJB Lesna sa prioritetom br. I. i nepokretne imovine koja je evidentirana potvrdom imovine 19-3899 od 13.05.2013. godine, sa katastarskom parcelom P-71914059-02039-0, vrsta jedinice parcele površine od 228 m², vrednovana iznosom 55,000 € prema zapisniku od 31.10.2013. godine posednik Fetije Shala, Valentina Shala, Luljeta Shala, Sranda Shala, lbinot Shala i Arton Shala, svaki u idealnom delu od 1/6 u korist IGJB Lesna sa prioritetom br. II. **II. NALAŽE** se dužnicima da nekretninu navedeni u tački I. izreke ovog naloga, uruče kupcu – poveriocu Nebankarske finansijske institucije Lesna Sh.a. sa adresom, ul. „Rexhep Luci“ br. 2, Priština, u posed i korišćenje u roku od 7 dana od dana pravosnažnosti ovog naloga. **III. NALAŽE** se Direkciji za geodeziju, imovinu i katastar opštine Prištine da nakon pravosnažnosti ovog naloga, vrši izmene u knjige katastarske geodezije, tako da nekretnine navedene u tački I. ovog naloga, upisuje na ime Nebankarske finansijske institucije Lesna Sh.a., adresom, ul. „Rexhep Luci“ br. 2, Priština. **IV. UTVRĐENO** je da kupovinom nekretnina od strane dužnika Nebankarske finansijske institucije Lesna Sh.a., adresa ul. „Rexhep Luci“ br. 2, Priština, u iznosu od 40,000 € (četrdeset hiljada evra), od iznosa duga od 206,490.61 €, precizirane na poslednjem ročištu, za ostatak duga kao i troškove izvršnog postupka, poverilac se upućuje da ostvari na drugi postupak.

28. Neodređenog datuma, podnosioci zahteva su uložili žalbu Apelacionom sudu navodeći povredu odredaba izvršnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava sa predlogom da se žalba dužnika (Podnosioci zahteva) odobri kao i da se naredba privatnog izvršitelja ukine.
29. Dana 2. maja 2019. godine, Apelacioni Sud je Rešenjem Ac. br. 753/18 odbio kao neosnovanu žalbu dužnika N.P.T "Beken Com" kojeg je zastupao podnosilac zahteva i potvrdio je nalog Privatnog izvršitelja, P. br. 74/16 od 20. decembra 2017. godine. Apelacioni sud je ocenio da je izvršni nalog pravičan i zakonit kao i da je pravilno utvrđeno činjenično stanje kao i da je pravično primenjeno materijalno pravo, i da isti, nije obuhvaćen bitnim povredama odredbi parničnog postupka iz člana 182, stavovi 1 i 2 ZPP-a. Apelacioni sud je, takođe, između ostalog, ocenio da ne stoje žalbeni navodi podnosioca zahteva da je izvršni organ počinio kršenje odredbi izvršnog postupka što se tiče realne ocene nepokretne imovine zbog činjenice ugovorom o hipoteci utvrdili vrednost nepokretnosti u iznosu od 60.000,00 evra i u potpunom skladu sa odredbom člana 220. ZIP-a, vršila se prodaja nepokretnosti u iznosu od 40.000,00 evra, koje je u okviru vrednosti od 1/3 prethodno definisane nepokretnosti.
30. Apelacioni sud takođe nije naveo da li se odluka istog može napadnuti na nekoj drugoj instanci redovnog sudstva.
31. Podnosioci zahteva su 16. februara 2021. godine podneli predlog za privremenu meru obezbeđenja Osnovnom sudu u Prištini u cilju zabrane bilo kakve izmene ili otuđenja nepokretnosti koje su predmet izvršnog postupka.
32. Dana 18. februara 2021. godine, Osnovni sud je u Rešenju C. br. 4023/2020, **ODBIJA SE** kao neosnovan predlog podnosioca zahteva za uvođenje privremene mere bezbednosti kako bi se **ZABRANILO** Direkciji za geodeziju, katastar i imovinu u opštini Priština, da izvrši bilo kakvu promenu ili otuđenje u katastarskim knjigama vezanim za nepokretnosti upisane u katastarsku jedinicu P-71914059-02039-0, sa površinom od 228 m², katastarska zona Priština i u vezi sa stanom evidentiranim u imovinskom uverenju br. 19-7603 od 02.08.2013. godine, sa brojem parcele 0-71914059-02795-02795-1-518-8-4-0, površine 75,61 m² do datuma pravosnažne presude Osnovnog suda u Prištini; **ZABRANJUJE SE** privatnom izvršitelju A. M. koji je određen na teritoriji Osnovnog suda u Mitrovici ili bilo kom privatnom subjektu, da preduzme bilo koju pravnu radnju koja se odnosi na predaju u posedu i korišćenju nepokretnosti tuženom/protivniku osiguranja Nebankarska Finansijska Institucija Lesna sh.a. ili drugim licima, do datuma pravosnažne presude. Osnovni sud je, između ostalog, obrazložio da se ne može „mešati“ u izvršni postupak izricanjem privremene mere u parničnom postupku, odnosno ne može „da služi kao nadzor nad zakonitošću“ radnji izvršenja u parničnom postupku. Osnovni sud je zaključio da predlagači obezbeđenja (podnosioci zahteva) ne ispunjavaju nijedan od zakonskih uslova predviđenih odredbom člana 297.1 ZPP, pa je odlučio kao u dispozitivu rešenja.
33. Osnovni sud je takođe našao da protiv njegovog rešenja nije dozvoljena žalba.

Navodi podnosioca zahteva

34. Podnosioci zahteva navode povredu člana 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava a u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a.
35. Podnosioci zahteva tvrde da: *“Osnovni sud u Prištini, u suprotnosti sa zahtevima definisanim u članu 31. Ustava Kosova, u vezi sa članom 6. (1) Evropske konvencije za ljudska prava, nije obrazložio osporenu presudu u odnosu na gore navedene bitne*

navode podnosioca zahteva, koji su pokrenuti kako bi činili verodostojnom postojanje njihovog zahteva ili subjektivnog prava.”

36. Podnosioci zahteva navode da su odluke redovnih sudova u njihovom slučaju bile "očigledno nerazumne", odnosno da su proizvoljno tumačili zakon. U vezi sa ovim navodom, podnosioci zahteva se pozivaju na predmet ESLJP-a Anđelković protiv Srbije.
37. Podnosioci zahteva navode da je odlukama redovnih sudova u njihovom predmetu povređen princip zabrane arbitrarnosti u odlučivanju jer njihovo obrazloženje ne sadrži utvrđene činjenice, relevantne zakonske odredbe i logičan odnos između njih. U vezi sa ovom tvrdnjom, podnosioci zahteva se pozivaju i na slučajeve Suda KI135/14, KI97/16, KI87/18 i KI35/18.
38. Podnosioci zahteva tvrde: "[...] iz uvida u tužbu za poništenje ugovora hipoteke kao i u predlog za uvođenje privremene mere, jasno se utvrđuje da su podnosioci zahteva, predlogu za uvođenje privremene mere, priložili dovoljno dokaza koji mogu da ubede svakog objektivnog posmatrača da su navodi podnosioca zahteva za postojanje subjektivnog prava verodostojni. , [...], u svetlu sudske prakse ESLJP-a, rešenje Osnovnog suda u Prištini je nerazumno i proizvoljno, jer obrazloženje dato u osporenom rešenju ne sadrži činjenice na koje se zasnovao predlog o uvođenju privremene mere, kao i nije opisan logički odnos između suštinskih navoda podnosioca zahteva i zakonskih odredbi kojima se definišu zakonski uslovi za prihvatanje privremene mere, [...].”
39. Podnosioci zahteva smatraju da propust Osnovnog suda u Prištini da pruži obrazloženje u vezi sa njihovim suštinskim navodima u predlogu za izricanje privremene mere bezbednosti predstavlja povredu prava na saslušanje i na obrazloženu odluku zagarantovanog članom 31 Ustava u vezi sa članom 6 (1) EKLJP-a.
40. U vezi sa uvođenjem privremene mere, podnosioci zahteva smatraju da: *“Podnosioci zahteva smatraju da postoji realan rizik da će novim postupkom privatnog izvršitelja ili drugih javnih institucija podnosioci zahteva biti prinuđeni da nasilno napuste dve (2) sporne kuće i stanove, a postoji i realan rizik da će novim radnjama protivne stranke kao i Katastarske službe u Prištini sporna imovina biti preneti na ime trećih lica.”*
41. Podnosioci zahteva obrazlažu da bi izricanje privremene mere sprečilo dalje postupanje privatnog izvršitelja i da bi to izbeglo nenadoknadivu štetu jer bi bez izricanja privremene mere oni ostali bez „prebivališta ili skloništa“.
42. Podnosioci zahteva traže od Suda da: (i) proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da utvrdi da je došlo do povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 (1) EKLJP-a; (iii) da proglasi nevažećim Rešenje Osnovnog suda u Prištini C. br. 4023/2022; (iv) i da usvoji zahtev za uvođenje privremene mere.

Relevantne Ustavne i Zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje]

1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.

Član 53 **[Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava]**

Osnovna prava i slobode zagaranтована ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava.

Evropska Konvencija o Ljudskim Pravima

Član 6 **(Pravo na pravično suđenje)**

“1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristranim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde

[...]”

ZAKON BR. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 182 **[bez naslova]**

182.1 Osnovno kršenje odredbi parničnog postupka postoji ukoliko sud tokom postupka nije primenjivao ili je primenjivao na nepravilan način neku odredbu ovog zakona, a ova je imala ili mogla da ima uticaj na donošenje zakonite i pravedne presude.

182.2 Suštinsko kršenje odredbi parničnog postupka postoji uvek:

- a) ukoliko se sud sastavljen ne po odredbama ili u donošenju presude učestvovao sudija koji nije učestvovao na glavnoj raspravi;
- b) ukoliko je odlučeno o zahtevu koji ne spada pod sudsku jurisdikciju;
- c) ukoliko je u donošenju presude učestvovao sudija koji se prema zakonu treba izuzeti, odnosno sudskom odlukom je bio izuzet ili prilikom donošenja odluke je učestvovalo lice koji nema svojstvo sudije;
- d) ukoliko je sud prema prigovoru stranke pogrešno odlučio da je stvarno nadležan;
- e) ukoliko je odlučeno o zahtevu prema podignutoj tužbi nakon zakonom predviđenog roka;
- f) ukoliko je sud odlučio o tužbenom zahtevu za koji je stvarne nadležnosti najviši sud iste vrste, sud druge vrste;

g) ukoliko je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona sud bazirao svoju odluku na nedozvoljivo raspoloženje stranki (član 3. stav 3.);

h) koliko je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona , sud doneo presudu zbog priznanja, neubeđenja, odsustva, odustajanja od tužbe ili bez vođenja glavne rasprave;

i) ukoliko nekoj od stranaka nezakonitim postupanjem a posebno ne davanjem mogućnosti za razmatranje stvari na sudu;

j) ukoliko je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona , sud odbio zahtev stranke , da u postupku koristi svoj jezik i pismo, i da prati postupak na svom jeziku, tako da se zbog toga žali;

k) ukoliko je u postupku kao tužilac ili tuženi učestvovalo lice koje ne može biti stranka u postupku, ili ukoliko stranku koja je pravno lice nije zastupalo ovlašćeno lice, ili ukoliko stranku bez parnične sposobnosti nije zastupao zakonski zastupnik, odnosno zastupnik sa punomoćjem stranke nije imao potrebno ovlašćenje za vođenje postupka, ili za vršenje neke radnje u postupku, ukoliko vođenje postupka odnosno vršenje posebnih radnji u postupku nije kasnije dozvoljeno;

l) ukoliko je odlučeno o zahtevu za koji se nastavlja postupak ili za koju je ranije doneta konačna presuda, ili od koje je tužilac odustao ili za koje je došlo do sudskog poravnania;

m) ukoliko je u suprotnosti sa zakonom izuzeta publika na glavnoj raspravi;

n) ukoliko presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati a posebno ukoliko je dispozitiv presude nerazumnjiv ili kontradiktoran, po sebi ili sa razlozima presude, ili ukoliko presuda nema uopšte razloga ili u njoj nisu uopšte navedeni razlozi odlučnih činjenica , ili su ti razlozi nejasni, ili kontradiktorni ili ukoliko o odlučnim činjenicama postoje protivurečnosti između onoga što se u razlogu presude navodi o sadržaju dokumenta ili zapisnika o podacima datim u postupku i samih tih dokumenata ili zapisnika;

o) ukoliko je presudom prevaziđen tužbeni zahtev.

Član 297 **[bez naslova]**

297.1 Mera bezbednosti može se odrediti:

a) ukoliko predlagač obezbedjenja čini verodostojnim postojanje zahteva ili njegovog subjektivnog prava, i

b) ukoliko postoji opasnost da bez određivanja takve mere protivnička strana bi mogla onemogućiti ili znatno otežati ostvarivanje zahteva, naročito otudjivanjem svoje imovine, njenim skrivanjem, zaduživanjem ili na neki drugi način kojim bi promenilo postojeće stanje stvari ili na neki drugi način bi uticalo negativno na prava predlagača obezbedjenja.

297.2 Ukoliko zakonom nije drugačije predviđeno sud određuje bezbednosnu meru samo pod uslovima pod kojima predlagač obezbedjenja, u određenom roku

od strane suda, na način koji je predviđen zakonom o izvršnom postupku, daje garanciju na meru i određenu vrstu od strane suda, o šteti koja se može prouzrokovati protivničkoj strani određivanjem i sprovođenjem bezbednosne mere.

297.3 Ukoliko predlagač ne daje garancije u određenom roku, sud će odbiti predlog za određivanje bezbednosne mere. Na zahtev predlagača, sud može osloboditi njega obaveze davanja garancije ukoliko se utvrdi da nema finansijske mogućnosti za takvu stvar.

297.4 Zajednice lokalnih vlasti su izuzete od obaveze iz st. 3 ovog člana.

ZAKON BR. 04/L-139 O IZVRŠNOM POSTUPKU

Član 220

Sporazumno utvrđivanje vrednosti

Odredbe člana 217 i 218 ovog zakona se ne primenjuju ukoliko stranke i ostala lica koja u izvršnom postupku realizuju njihova prava, sporazumno određuju vrednost nepokretnosti.

Ocena prihvatljivosti zahteva

43. Sud prvo ocenjuje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje navedene Zakonom i predviđene Poslovnikom o radu.

44. S tim u vezi, Sud se pre svega poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i Ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

45. Sud takođe razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove o prihvatljivosti, koji su dalje propisani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se poziva na član 47. [Individualni zahtevi], član 48. [Tačnost podneska] i član 49 [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47

[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ .

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48

[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od četiri (4) meseca. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”

46. Što se tiče ispunjenja ovih uslova o prihvatljivosti, kako je to navedeno iznad, Sud primećuje da su podnosioci zahteva precizirali da osporavaju jedan akt nekog javnog organa, odnosno Rešenje Osnovnog suda u Prištini [C. Br. 4023/2020] od 18. februara 2021. godine, nakon što su iscrpeli sva pravna sredstva koja su propisana zakonom. Podnosioci zahteva su takođe pojasnili sva prava i slobode za koje oni tvrde da su im povređene, u skladu sa zahtevima iz člana 48 Zakona i podneli su zahtev u skladu sa rokovima koji su propisani u članu 49 Zakona.

47. Pored toga, Sud razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o Radu. Pravilo 39 (2) Poslovnika o Radu propisuje kriterijume na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući i kriterijum da zahtev nije očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) propisuje:

„Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju“.

48. Sud prvenstveno primećuje da je gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi ESLJP-a i sudskoj praksi Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava neprihvatljive zahteve iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je definisano u stavu (2) pravila 39. Poslovnika o Radu (vidi predmet KI04/21, podnositeljka *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26 takođe vidi predmet KI175/20, podnositeljka *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).

49. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi koji se kategorišu kao „očigledni ili jasni nedostatak povreda“; (iii) „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi. (Vidi: tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“ i specifičnosti gore pomenutih četiri kategorija navoda kvalifikovanih kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o Uslovima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; Deo III. Neprihvatljivost merituma, A. očigledno neosnovani navodi, stavovi 255 do 284 takođe vidi predmet KI04/21, citiran gore, stav 27 kao i predmet KI175/20, citiran gore, stav 38).

50. U kontekstu procene prihvatljivosti zahteva, osnovno, procene da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanog u ovom zahtevu i odgovarajuće navode podnosioca zahteva, pri čijoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, obavezan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi predmet KI04/21, citiran gore, stav 28).

51. Sud podseća da je suština ovog predmeta vezana za činjenicu da su nebankarska finansijska institucija „Lesna“ A.d., kao zajmodavac, i N.P.T. „Beken Com“ sa sedištem u

Prištini, koju zastupa podnosilac predstavke Arton Shala kao zajmoprimac, zaključili ugovor kojim je podnosiocima zahteva odobren kredit u iznosu od 200.000,00 evra sa rokom otplate od 12 meseci. Nebankarska finansijska institucija „Lesna“ a.d., kao zajmodavac, a podnosilac zahteva kao zajmoprimac, ponovo su zaključili ugovor o poslovnom kreditu, kojim je podnosiocima zahteva odobren kredit u iznosu od 180.000,00 evra, sa rokom vraćanja od 48 meseci. Nebankarska finansijska institucija "Lesna" a.d., na osnovu ugovora sa podnosiocima zahteva, zatražila je dozvolu za izdavanje izvršnog naloga protiv nepokretne imovine podnosioca zahteva. Privatni izvršitelj A.T. je dozvolio izvršenje na nepokretnostima podnosioca zahteva, dok su oni podneli prigovor Osnovnom sudu na rešenje privatnog izvršitelja. Osnovni sud je odbio prigovor podnosioca zahteva kao neblagovremen. Podnosioci zahteva su podneli žalbu Apelacionom sudu na odluku Osnovnog suda. Apelacioni sud je odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je rešenje Osnovnog suda. Po okončanju ovih postupaka, privatni izvršitelj je naložio otkup i registraciju nepokretne imovine podnosioca zahteva na ime i u posed Nebankarske finansijske institucije "Lesna" a.d. Podnosioci zahteva su podneli žalbu Apelacionom sudu, koji je žalbu odbio kao neosnovanu, ocenivši da je rešenje o izvršenju pravično i zakonito. Podnosioci zahteva su Osnovnom sudu podneli predlog za određivanje privremene mere obezbeđenja radi zabrane bilo kakve promene ili otuđenja nepokretne imovine koja je predmet izvršnog postupka, međutim, Osnovni sud je odbio predlog podnosioca zahteva za određivanje privremene mere obezbeđenja.

52. Sud podseća da podnosioci zahteva u suštini navode povredu člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP-a, zbog nedostatka obrazložene odluke i zbog toga što su odluke redovnih sudova „očigledno neobrazložene“, odnosno zakon je tumačen na proizvoljan način. Samim tim, Sud će razmotriti ove navode individualno.
53. S tim u vezi, Sud je, zasnivajući se na sudskoj praksi ESLJP-a, ali uzimajući u obzir i njene karakteristike, kao što su definisane kroz EKLJP kao i princip supsidijarnosti i doktrinu četvrtog stepena, dosledno naglašavao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i isticao da nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i pogrešnom primenom zakona koje je navodno počinio redovni sud, osim i u meri u kojoj su takve greške mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom i/ili EKLJP-om. (Vidi: u tom smislu, između ostalog, slučajeve Suda KI128/18, podnosilac zahteva: *Akcionarsko udruženje Limak Kosovo International Airport SH.A.*, „*Adem Jashari*“, rešenje od 28. juna 2019. godine, stav 55; KI62/19, podnosilac zahteva: *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; KI110/19, podnosilac zahteva: *Fisnik Baftijari*, rešenje o neprihvatljivosti od 07 novembar 2019. godine, stav 40).
54. Sud je takođe dosledno tvrdio da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da ne može sam oceniti činjenice koje su dovele redovni sud dotle da donese jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupio kao sud „četvrtog stepena“, što bi rezultiralo nepoštovanjem granica postavljenih u njegovoj nadležnosti. (Vidi: u tom smislu slučaj ESLJP-a *García Ruiz protiv Španije*, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i reference koje su tamo korišćene; i vidi, takođe slučajeve Suda KI128/18, gore citiran, stav 56; i KI62/19, gore citiran, stav 58).
55. Vraćajući se na okolnosti ovog konkretnog slučaja, Sud ponovo naglašava da podnosioci zahteva posebno tvrde da Rešenje Osnovnog suda u Prištini [C. Br. 4023/2020] od 18. februara 2021. godine, nije obrazloženo i očigledno nepravilno zbog pogrešnog tumačenja zakona.

56. Sud primećuje da je ESLJP u svojoj konsolidovanoj sudskoj praksi održavao stav da je pravo na pravično suđenje jedno istaknuto pravo (*prominent*) u jednom demokratskom društvu (vidi slučajeve ESLJP-a, *Stanev protiv Bugarske*, Presuda od 17. januara 2012. godine, stav 231; *Airey protiv Irske*, Presuda od 9. oktobra 1979. godine, stav 24). Ova garancija „je jedna od osnovnih principa bilo kog demokratskog društva po shvatanjima ESLJP-a“ (vidi slučaj ESLJP-a, *Pretto i drugi protiv Italije*, Presuda od 8. decembra 1983. godine, stav 21). Stoga, ne postoji obrazloženje za ograničeno tumačenje člana 6 (1) EKLJP-a (vidi slučaj ESLJP-a, *Moreira de Azevedo protiv Portugala*, presuda od 28. avgusta 1990. godine, stav 66). Kriterijum pravednosti (*fairness*) važi za postupke u njihovoj celosti (vidi slučaj ESLJP-a, *Stran Greek Refineries and Stratis Andreadis protiv Grčke*, Presuda od 9. decembra 1994. godine, stav 49). Samim tim, postupci se ocenjuju u njihovoj celosti na način da bi se utvrdilo da li su isti sprovedeni u skladu sa kriterijumom pravičnog suđenja (vidi slučajeve ESLJP-a, *De Tommaso protiv Italije*, Presuda od 23. februara 2017. godine, stav 172; *Regner protiv Češke Republike*, Presuda od 19. septembra 2017. godine, stav 161). Procena postupaka u celini; da li su postupci pravični ili ne se određuje na osnovu njihove celokupne procene (vidi slučajeve ESLJP-a, *Cebro Europa 7 S.r.l. i Di Stefano protiv Italije*, Presuda od 7. juna 2012. godine, stav 197; *Regner protiv Češke Republike*, citirano iznad, stav 161; *Ankerl protiv Švajcarske*, Presuda od 23. oktobra 1996.. godine, stav 38). Pravičnost postupaka se uvek ocenjuje razmatrajući iste u celini, tako da jedna izolovana neregularnost ne može biti dovoljna da se postupci u celini mogu proglasiti nepriavičnim (vidi slučaj ESLJP-a *Miroļubovs i drugi protiv Letonije*, Presuda od 15. septembra 2009. godine, stav 103).
57. Sud primećuje da u slučaju podnosioca zahteva, Osnovni sud u Prištini je (Rešenjem PPP. Br. 343/2016, 16.01.2017. god) odbio tužbu podnosioca zahteva kao neblagovremenu što je od strane Apelacionog suda (Rešenje Ac. Br. 982/17, 26.09.2017. god) bilo potvrđeno kao neblagovremeno. Nakon toga, Privatni izvršitelj A.T. je, izvršnim nalogom P. br. 74/16 od 20.12.2017. godine, naložio prodaju nepokretne imovine podnosioca zahteva kod poverioca Nebankarske Finansijske institucije Lessna sh.a., zbog nerealizovanog duga. Podnosioci zahteva su pred Apelacionim sudom osporili izvršni nalog (P.br. 74/16 od 20.12.2017. godine). Apelacioni sud je (Rešenje Ac. Br. 753/18,, 02.05.2019. god) odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva objašnjavajući pravni osnov i razlog za prodaju nepokretne imovine podnosioca zahteva. Podnosioci zahteva su podneli predlog za privremenu meru bezbednosti pred Osnovnim sudom u Prištini, tako da se spreči bilo kakva izmena ili otuđenje nepokretnih imovina koji su predmet izvršnog postupka. Osnovni sud u Prištini je odbio kao neosnovan predlog podnosioca zahteva za određivanje privremene mere obrazlažući da podnosioci zahteva nisu ispunili nijedan od pravnih uslova koji su propisani u odredbi člana 297.1 ZPP-a.
58. Polazeći od principa procene postupaka u celini, Sud primećuje da je poslednja odluka koja se osporava od strane podnosioca zahteva upravo Rešenje Osnovnog suda u Prištini, C. Br. 4023/2020 od 2. maja 2019. godine, kojom je odbijen predlog podnosioca zahteva za određivanje privremene mere sa jednim formalnim obrazloženjem, i bez razmatranja suštine njihovog predloga. Međutim, Sud ocenjuje da su podnosioci zahteva zaista dobili odgovor u suštini u vezi sa njihovim slučajem od Apelacionog suda a preko Rešenja Ac. Br. 753/18 od 2. maja 2019. godine. U tom rešenju, Apelacioni sud je utvrdio, između ostalog, da ne stoje žalbeni navodi podnosioca zahteva da je izvršni organ počinio povrede odredbi izvršnog postupka u vezi sa realnom procenom nepokretne imovine, zbog činjenice što su strane u Ugovoru o Hipoteci odredili vrednost nepokretne imovine u sumi od 60.000 evra i da su u potpunom skladu sa odredbama iz člana 220 ZIP-a prodale nepokretne imovine u sumi od 40.000 evra, što je i u okviru 1/3 vrednosti nepokretnih imovina koje su unapred određene.

59. S tim u vezi, Sud se poziva na relevantni deo Rešenja Apelacionog suda, koji navodi: „Apelacioni sud ocenjuje da je izvršni organ, na osnovu dokaza koji se nalaze u spise predmeta, doneo pravilan i osnovan nalog u konkretne zakonske odredbe, isti je razumljiv i jasan, prema tome odluku izvršnog organa što se tiče ove stvari prihvata i Apelacioni sud, ocenjujući da je pobijeni nalog pravilan i zakonit, jer isti se nije obuhvatio suštinskim povredama odredbi parničnog postupka iz člana 182. stav 1 i 2 ZPP-a, pravilno je utvrđeno činjenično stanje i primenjeno je materijalno pravo, tako da se može istražiti i oceniti zakonitost ovog naloga, povrede koje drugostepeni sud istražuje po službenoj dužnosti na osnovu člana 194. ZPP-a. Apelacioni sud Kosova ocenjuje da cenu o prodaji nekretnine, izvršni organ određuje u prvom ročištu aukcije prodaje nekretnine, iznos koji ne može biti ispod 50% određene vrednosti, ako se nekretnina nije mogla prodati na prvom ročištu, određuje se drugo ročište, kada se nekretnina ne može prodati nižom cenom od 1/3 određene vrednosti nekretnine, u konkretnom slučaju, prodaja nekretnina u iznosu od 40.000,00 evra, je u okviru iznosa od 1/3, u skladu sa iznosom određene nekretnine u iznosu od 60.000,00 evra. Prema oceni Apelacionog suda, Nalog o prodaji je pravilan u skladu sa odredbom člana 222. ZIP-a, jer nakon završenog postupka utvrđivanja vrednosti nepokretnosti, izvršni organ daje zaključak o prodaji nekretnine kojim utvrđuje vrednost nepokretnosti, način i uslove prodaje kao i vreme i mesto prodaje, ako se prodaja vrši javnom aukcijom. Izvršni organ je shodno člana 223. ZIP-u, zaključak o prodaji nekretnine objavljen je u tabeli izvršnog organa sa odlukom izvršnog organa i na drugi odgovarajući organ. Način prodaje nekretnine je regulisan članom 227. ZIP-a, gde se određuje da prodaja vrši putem javne verbalne aukcije, ročište za prodaju nepokretnosti održava se u zgradi suda, ukoliko izvršni organ nije odredio drugo mesto prodaje. Ročište za prodaju održava se pred izvršnim organom. Apelacioni sud ocenjuje da ne stoje žalbeni navodi dužnika da je izvršni organ počinio kršenje odredbi izvršnog postupka što se tiče realne ocene nepokretne imovine, je potpuno neosnovana tvrdnja, zbog činjenice jer u konkretnom slučaju, stranke su sporazumom, odnosno ugovorom o osnivanju hipoteke LRP. redni broj 2058/2013, br. ref. 187/2013 od 01.11.2013. godine, utvrdio je vrednost nepokretnosti u iznosu od 60.000,00 evra i u potpunom skladu sa odredbom člana 220. ZIP-a, vršila se prodaja nepokretnosti u iznosu od 40.000,00 evra, koje je u okviru vrednosti od 1/3 prethodno definisane nepokretnosti. Prema tome Apelacioni sud ocenjuje da je privatni izvršitelj pravilno postupio kada je izdao nalog o izvršenju i da se žalba ovlašćenog dužnika mora odbiti kao neosnovana i nalog za prodaju P.br. 74/16 od 20.12.2017. godine, potvrđuje.“
60. Na osnovu gore navedenog, Sud ocenjuje da je Apelacioni sud dao proceduralni i sadržajan odgovor u vezi sa predmetom podnosilaca zahteva gde je naveo pravni osnov, gde je tumačio ugovor o osnivanju hipoteke i gde je objasnio radnje izvršnog organa. Samim tim, Sud ocenjuje da Rešenje Osnovnog suda u Prištini, sa formalnim obrazloženjem samo po sebi nije povredilo redovan postupak jer, gledajući postupak u celini, ne može se reći da podnosioci zahteva nisu dobili obrazloženu odluku u skladu sa garancijama iz člana 31 Ustava a u vezi sa članom 6 (1) EKLJP-a. Pored toga, Sud primećuje da je Osnovni sud u Prištini [Rešenje PPP. Br. 343/2016, 16.01.2017. god] odbio prigovor podnosilaca zahteva kao neblagovremen koji je u drugom stepenu bio potvrđen kao takav od strane Apelacionog suda [Rešenje Ac. br. 982/17, 26.09.2017. god]. Stoga, gledajući postupak u celini, Sud ponavlja da jedna izolovana nepravilnost ne može biti dovoljna da bi se postupci u celini ocenili kao nepravični (vidi slučaj ESLJP-a, Miroslubovs i drugi protiv Letonije. Presuda od 15. septembra 2009. godine, citirano iznad, stav 103).
61. Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva imao pogodnosti kontradiktornog postupka, i da je mogao u raznim fazama postupka iznositi tvrdnje i dokaze koje su smatrali bitnima za svoj predmet; imao je priliku delotvorno pobijati tvrdnje i dokaze koje je iznela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i ispitali sve njihove tvrdnje koje su, gledano

objektivno, bile bitne za rešenje predmeta; činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku su detaljno izneseni i postupci, gledajući u celinu istih, bili su pravični (vidi: *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, Garcia Ruiz protiv Španije, citirano iznad, stavovi 29 i 30 vidi, takođe predmet Suda KI22/19, podnosilac zahteva: *Sabit Ilazi*, rešenje od 7. juna 2019. godine, stav 42 kao i predmet Suda KI128/18, gore citiran, stav 58).

62. U okolnostima ovog slučaja, Sud ističe da, podnosioci zahteva, pored navoda o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a kao rezultat pogrešnog tumačenja činjenica i pogrešne primene zakona, ne potkrepljuju u dovoljnoj meri niti argumentuju pred Sudom kako je ovo tumačenje primenjivog zakona od strane redovnih sudova moglo da bude „očigledno pogrešno“, što je rezultiralo „proizvoljnim zaključcima“ ili „očigledno neobrazloženim“ za podnosioca zahteva ili kako postupci pred redovnim sudovima, u celosti, možda nisu bili pravični ili čak proizvoljni. Pored toga, Sud ocenjuje da su redovni sudovi uzeli u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja, navode podnosioca zahteva i obrazložili su jasno iste (Vidi: u tom smislu, slučaj Suda KI64/20, podnosilac zahteva: *Asllan Meka*, rešenje o neprihvatljivosti od 03. avgusta 2020. godine, stav 41 i KI37/221, *Podnosilac zahteva Isa Tusha, Naser Tusha i Miradije Tusha*, Rešenje o neprihvatljivosti od 8. septembra 2021. godine, stav 67).
63. Shodno tome, Sud zaključuje navodi podnosioca zahteva o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovanih članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP zbog nedostatka obrazložene odluke i pogrešnog tumačenja i pogreške primene važećeg zakona su (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoeg stepena“; i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika o Radu.

Zahtev za privremenu meru

64. Sud primećuje da su podnosioci zahteva zatražili i uvođenje privremene mere da bi se izbegla nepopravljiva šteta jer bez uvođenja privremene mere oni bi mogli ostati bez „mesta za stanovanje ili utočišta.“
65. Sud se poziva na član 27. [Privremene mere] Zakona, koji propisuje:
- “1. Ustavni sud po službenoj dužnosti ili na zahtev stranke može doneti odluku o primeni privremenim merama u odnosu na neko pitanje koje je predmet postupka, ukoliko su te mere neophodne za otklanjanje rizika ili nepopravljive štete, ili je preuzimanje ovakvih privremenih mera u javnom interesu.*
- 2. Trajanje privremenih mera treba biti opravdano i proporcionalno”.*
66. Sud je u konkretnom slučaju proglasio zahtev neprihvatljivim u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika o Radu.
67. Samim tim, Sud odbija zahtev za uvođenje privremene mere.

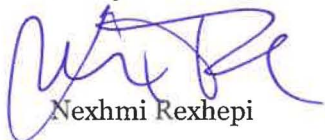
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20, 47 i 48 Zakona i u skladu sa pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika o Radu, dana 27. oktobra 2022. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za uvođenje privremene mere;
- III. DA DOSTAVI ovo Rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo Rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani